

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

A6-0032/2009

28.1.2009

MIETINTÖ

Euroopan turvallisuusstrategiasta ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (ETPP)
(2008/2202(INI))

Ulkoasiainvaliokunta

Esittelijä: Karl von Wogau

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIDE	13
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	14

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Euroopan turvallisuusstrategiasta ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta (ETPP) (2008/2202(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston,
- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän Euroopan unionin turvallisuusstrategian "Turvallisempi Eurooppa oikeudenmukaisemmassa maailmassa",
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 hyväksymän joukkotuhoukseiden leviämisen estämistä koskevan EU:n strategian,
- ottaa huomioon 11. ja 12. joulukuuta 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajavaltion päätelmät ja pääsihteerin/korkean edustajan selvityksen Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta¹,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2008 laatimat Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (ETPP) koskevat päätelmät,
- ottaa huomioon korkean edustajan ja komission Eurooppa-neuvostolle laatiman asiakirjan "Climate Change and International Security",
- ottaa huomioon 10 päivänä marraskuuta 2008 hyväksytyyn neuvoston yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä²;
- ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2005 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin turvallisuusstrategiasta³,
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa⁴,
- ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin

¹ S407/08.

² EUVL L 301, 12.11.2008, s. 33.

³ EUVL C 33 E, 9.2.2006, s. 580.

⁴ EUVL C 314 E, 21.12.2006, s. 334.

turvallisuusstrategiasta¹,

- ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman avaruudesta ja turvallisuudesta²,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A6-0032/2009),

Yleiset huomiot

1. painottaa, että Euroopan unionin on kehitettävä strategista riippumattomuuttaan vahvan ja toimivan ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kautta edistääkseen rauhaa ja kansainvälistä turvallisuutta, puolustaakseen omia etujaan maailmanlaajuisesti, varmistaakseen kansalaistensa turvallisuuden, myötävaikuttaakseen tehokkaaseen monenvälisyyteen, edistääkseen ihmisoikeuksien kunnioittamista kaikkialla maailmassa ja turvatakseen maailmanrauhan;
2. tunnustaa EU:n tarpeen pyrkiä näihin tavoitteisiin monenvälisellä yhteistyöllä kansainvälisten järjestöjen ja ennen kaikkea Yhdistyneiden Kansakuntien piirissä sekä kumppanuuksilla muiden avaintoimijoiden kanssa Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan, Helsingin päätösasiakirjan periaatteiden ja Pariisin peruskirjan tavoitteiden kautta;
3. toistaa, että Yhdistyneiden Kansakuntien organisaatiota on tarpeen uudistaa, jotta se kykenisi täyttämään täysimittaisesti velvollisuutensa sekä pystyisi tehokkaasti tarjoamaan ratkaisuja maailmanlaajuisiin haasteisiin ja reagoimaan tärkeimpiin uhkiin;
4. katsoo, että monet uusista uhista eivät ole ainoastaan sotilaallisia eikä niitä voida torjua pelkästään sotilaallisin keinoin;
5. toteaa, että tässä politiikassa on yhdistettävä sekä siviili- että sotilaallisten keinojen ja voimavarojen käyttö ja että se vaatii kaikkien osapuolten välistä läheistä ja saumatonta yhteistyötä;
6. korostaa, että toimien ja voimavarojen yhdistäminen EU:n tasolla on ratkaisevan tärkeää puolustustarvikkeiden kohoavien kustannusten ja puolustusmenojen nykyisten rajoitusten yhteisvaikutusten voittamiseksi;
7. panee merkille, että Euroopan yhteinen puolustuspolitiikka edellyttää integroitua Euroopan asevoimia, joilla näin ollen on oltava yhteiset asejärjestelmät yhteneväisyyden ja yhteentoimivuuden takaamiseksi;
8. korostaa, että avoimuus ja kustannustehokkuus sekä parlamentaarinen vastuullisuus ja kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja humanitaarisen oikeuden noudattaminen ovat ratkaisevan tärkeitä julkisen tuen varmistamiseksi Euroopan puolustukselle; korostaa tässä yhteydessä erityisesti Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan

¹ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0255.

² Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0365.

tehokasta parlamentaarista valvontaa tekemällä tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja EU:n jäsenvaltioiden parlamenttien kanssa;

9. katsoo, että uudistetun Euroopan turvallisuusstrategian ja Naton tulevan strategisen toimintaperiaatteen olisi oltava keskenään yhdenmukaiset ja että tämän olisi käytävä ilmi Naton Strasbourgin/Kehlin huippukokouksessa huhtikuussa 2009 hyväksyttävässä julkilausumassa;
10. korostaa, että Euroopan turvallisuusstrategian täysimittainen ja oikea-aikainen toimeenpano on ratkaisevan tärkeää;
11. suhtautuu myönteisesti neuvoston selvitykseen Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta; toteaa kuitenkin, että koska monet vuoden 2003 turvallisuusstrategian päämääristä ovat enimmäkseen jääneet toteutumatta, Euroopan unionin – jota Lissabonin sopimus on vahvistanut – olisi toimittava päättäväisemmin maailmanlaajusten hallintoelinten legitimiuden, avoimuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi;
12. suhtautuu myönteisesti Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan ATALANTA-operaatioon, jolla torjutaan merirosvousta Somalian rannikkovesillä; muistuttaa kuitenkin neuvostoa, komissiota ja EU:n jäsenvaltioita siitä, että syyt merirosvousongelmaan kyseisellä alueella juontavat juurensa syvemmälle, muun muassa köyhyyteen hajonneessa valtiossa, ja vaatii Euroopalta syvällisiä toimia näiden ongelmien ratkaisemiseksi;
13. toistaa ponnekkaisesti vaatimuksena, että Euroopan turvallisuusstrategian ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan avulla olisi annettava kaikki tarvittavat takuut YK:n turvallisuusneuvoston päätösten 1325 ja 1820 onnistuneen täytäntöönpanon varmistamiseksi edistämällä naisten tasaveroista osallistumista kaikkiin rauhaa ja turvallisuutta koskeviin kysymyksiin ja päätöksiin sekä luokittelemalla naisiin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan järjestelmällinen käyttö konfliktitilanteissa sotarikokseksi ja rikokseksi ihmisyyttä vastaan; pahoittelee sukupuolten tasa-arvon tähän asti aivan liian hidasta edistymistä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioissa;

Euroopan turvallisuusedut

14. panee merkille, että jäsenvaltioiden ajattelutapa rajoittuu vieläkin liian usein kansallisiin turvallisuusetuihin ja että yhteinen vastuu yhteisten eurooppalaisten etujen suojelusta näin ollen laiminlyödään; pitää tätä lähestymistapaa vahingollisena ja kehottaa jäsenvaltioita ajattelemaan laaja-alaisemmin, jotta EU:sta tulisi merkittävämpi toimija kansainvälisellä näyttämöllä ja jotta Euroopan turvallisuusjärjestelyt voitaisiin hoitaa tehokkaammin;
15. katsoo tästä syystä olevan välttämätöntä määritellä EU:n yhteiset turvallisuusedut; painottaa, että ainoastaan silloin kun EU:lla on selkeä näkemys yhteisistä eduistaan, sen on mahdollista tehdä yhteisestä politiikastaan johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa;
16. katsoo, että vuoden 2003 Euroopan turvallisuusstrategiassa lueteltujen haasteiden lisäksi

EU:n turvallisuusetuihin kuuluu sen kansalaisten ja etujen suojeleminen EU:n sisä- ja ulkopuolella, sen naapuruston turvallisuus, sen ulkorajojen ja elintärkeiden infrastruktuurien suojeleminen, sen tietoverkkoturvallisuuden parantaminen, energiatoimitusten varmuus ja laivaväylien turvallisuus, sen avaruuden voimavarojen suojeleminen sekä suojautuminen ilmastonmuutoksen seurauksilta;

Euroopan turvallisuustavoitteet

17. katsoo, että EU:n olisi tunnustettava kansainvälisen oikeuden pohjalta tehokkaaseen monenvälisyyteen perustuva kansainvälinen järjestys; katsoo, että näin ilmaistaan eurooppalaisten vakaumus, jonka mukaan mikään valtio ei voi vastata uusiin uhkiin yksin;
18. katsoo, että Euroopan unionin on määriteltävä tarkemmin, mitä se tavoittelee maailmanlaajuisessa roolissaan; katsoo, että Euroopan unionin ei pitäisi pyrkiä Yhdysvaltojen kaltaiseksi supervallaksi vaan sen olisi sen sijaan varmistettava oma turvallisuutensa ja naapurustonsa turvallisuus;
19. korostaa, että Euroopan unioni asettaa turvallisuus- ja puolustuspolitiikassaan ensisijaiselle kriisien ennaltaehkäisyyn; muistuttaa, että turvallisuus ja oikeusvaltio ovat kehityksen ja pitkäaikaisen vakauden välttämättömiä ehtoja;

Euroopan turvallisuusstrategian kehittäminen

20. panee merkille, että vuoden 2003 Euroopan turvallisuusstrategiassa korostetaan Euroopan unionia koskevia suurimpia uhkia (terrorismi, joukkotuhoaseiden leviäminen, alueelliset konfliktit, valtioiden hajoaminen ja järjestäytynyt rikollisuus) ja yksilöidään strategiset tavoitteet, joihin osastrategioiden laatiminen perustuu;
21. onnittelee Ranskaa sen EU:n puheenjohtajakauden Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvistä kunnianhimoisista aloitteista; ottaa huomioon neuvoston 11. joulukuuta 2008 hyväksymän, korkean edustajan selvityksen Euroopan turvallisuusstrategian täytäntöönpanosta ja suhtautuu myönteisesti siihen, että monet parlamentin aiemmista Euroopan turvallisuusstrategiaa ja turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevista suosituksista on otettu huomioon, etenkin seuraaviin asioihin liittyen:
 - tietoverkkoturvallisuus
 - energiahuollon varmuus ja toimitukset Eurooppaan
 - ratkaisemattomat alueelliset kiistat EU:n lähialueilla
 - Afrikan mantereeseen haasteet
 - ilmastonmuutoksen vaikutukset
 - kilpailu luonnonvaroista
 - siviili- ja sotilaallisten valmiuksien vahvistamiseen tähtäävät hankkeet
 - avaruuden merkitys yhteisessä turvallisuudessa
 - merenkulun turvallisuus;

22. suhtautuu myönteisesti neuvoston sitoutumiseen ajatukseen, että Eurooppa tulevina vuosina pystyisi päätetyn tavoitetason puitteissa muun muassa lähettämään 60 000 miestä 60 päivässä mittaviin operaatioihin, jotka vastaavat vuoden 2010 yleistavoitteissa tarkoitettua tasoa ja vuoden 2010 siviilikriisihallinnan yleistavoitteita siten, että yhtäaikaisesti voidaan suunnitella ja toteuttaa
- kaksi laajaa vakauttamis- ja jälleenrakennusoperaatiota, johon sisältyy asianmukainen siviilitoiminnan osuus ja jota tuetaan korkeintaan 10 000 miehellä vähintään kahden vuoden ajan
 - kaksi kestoiltaan rajattua nopean toiminnan operaatiota, joissa käytetään muun muassa EU:n taisteluosastoja
 - hätäoperaatio Euroopan kansalaisten evakuoimiseksi (alle kymmenessä päivässä) unohtamatta kunkin jäsenvaltion ensisijaista roolia omien kansalaistensa osalta ja hyödyntäen johtomaan konsulaatin käsitettä
 - meri- tai ilmavalvonta/lento- tai purjehduskiellon valvontatehtävä
 - yhdistetty siviili- ja sotilasoperaationa suoritettava humanitäärinen avustus, jonka kesto on korkeintaan 90 päivää
 - kymmenkunta erimuotoista ETPP:n siviilioperaatiota (kuten mm. lainvalvonta, oikeusvaltio, siviilihallinto, siviilien suojelu, turvallisuusalan uudistus ja tarkkailutehtävät), jotka toimivat nopean toiminnan tilanteissa ja joihin kuuluu yksi suurempi (mahdollisesti jopa 3 000 asiantuntijaa vaativa) ja mahdollisesti useita vuosia kestävä operaatio;
23. pahoittelee kuitenkin Euroopan turvallisuusstrategiaa ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevien päätelmien epäselvää esitystapaa (neljä asiakirjaa yhden sijasta); pahoittelee usein epämääräistä sanamuotoa, joka ei kuvaa todellista strategiaa; arvostelee sitä, että neuvosto ei ole suostunut parlamentin pyyntöön valkoisen kirjan laatimisesta, minkä johdosta laaja-alaisen julkisen keskustelun syntyminen on epätodennäköistä;
24. pahoittelee myös sitä, että neuvosto ei ole käsitellyt parlamentin aiemmissa Euroopan turvallisuusstrategiaa ja turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa käsittelevissä kertomuksissa esitettyjä vaatimuksia, ennen kaikkea
- Euroopan yhteisen turvallisuusedun määritelmää
 - ETPP-operaatioiden käynnistämiskriteerien määrittelyä
 - uutta EU:n ja Naton välistä kumppanuutta koskevia ehdotuksia
 - kansallisiin "poikkeuksiin" liittyvien kysymysten ratkaisemista;
25. ehdottaa Euroopan turvallisuusstrategian uudelleen tarkastelemista joka viides vuosi aina EU:n uuden lainsäädäntökauden alussa;
26. pahoittelee suhteellista edistyksen puutetta vuodesta 2003 EU:n puolustusyhteistyön vahvistamisesta; vaatii tästä syystä taas kerran valkoisen kirjan laatimista Euroopan turvallisuudesta ja puolustuksesta keinona käynnistää laaja-alainen julkinen keskustelu ja varmistaa, että Euroopan turvallisuusstrategia pannaan täytäntöön tehokkaasti;
27. pahoittelee, että kattavasta valmistelusta huolimatta ja Lissabonin sopimuksen

umpikujasta aiheutuneen liikevoiman menetyksen takia Euroopan turvallisuusstrategian uudelleen tarkastelun tuloksena ei ole ollut uusi strateginen linjaus vaan pelkästään selvitys, jossa kuvaillaan päiväkohtaisia poliittisia huolenaiheita sitä mukaa kun niitä ilmenee; panee merkille, että uhkien joukko on laajentunut kattamaan muun muassa tietoverkkoturvallisuuden ja merirosvouksen, mutta ei vielä maailmanlaajuisia rahoituskriisiä; suhtautuu myönteisesti uudelleentarkastelun uusiin piirteisiin, kuten keskittyminen ilmastomuutokseen, energihuollon turvaamiseen (mukaan luettuna ydinalalla monenvälisen ydinpolttoainekierron tukeminen ja halkeamiskelpoisen ydinaseisiin soveltuvan materiaalin tuotantokiellosta tehtävän monenvälisen sopimuksen tukeminen) ja kansainväliseen asekauppasopimukseen sekä muihin aseistariisuntaan tähtääviin sopimuksiin, kuten uusi Oslon sopimus rypälepommien kieltämisestä;

28. ei voi hyväksyä sitä, että ennen Euroopan turvallisuusstrategian uudelleenarviointia koskevan selvityksen hyväksymistä parlamentaarista keskustelua oli käyty vain rajallisesti eikä julkista keskustelua lainkaan;

Suhteet Venäjään

29. katsoo, että tähän asti vaiennettujen ristiriitojen väkivaltainen kärjistyminen Etelä-Ossetiassa ja Abhasiassa sekä Venäjän tätä seurannut mainittujen maakuntien tunnustaminen itsenäisiksi valtioiksi korostaa kiireellistä tarvetta panostaa vastaavien naapurustossamme esiintyvien selkkausten kestävään poliittiseen ratkaisuun; toistaa näkemyksensä, että Kaukasuksen ristiriitoja ei voida ratkaista sotilaallisin keinoin, ja tuomitsee jälleen jyrkästi kaikki ne, jotka turvautuivat väkivaltaan selkkauksen aikana; korostaa, että Euroopan strategisen kumppanuussuhteen kehittämiseen Venäjän kanssa on jatkossa sisällytettävä turvallisuutta koskevaa merkityksellistä vuoropuhelua, joka perustuu kummankin osapuolen julki lausumaan sitoutumiseen yhteisiin arvoihin, kansainvälisen oikeuden ja alueellisen koskemattomuuden kunnioittamiseen sekä Helsingin päätösasiakirjaan sitoutumiseen ja sen velvoitteiden täyttämiseen;
30. korostaa, että EU:n ja Venäjän suhteiden turvallisuuslottuvuuksia sekä yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan roolia ei voida tarkastella erillään laajemmista Euroopan turvallisuusrakenteesta, johon kuuluvat Nato, Etyj ja kansainväliset järjestelyt, kuten torjuntaohjukset kieltävä sopimus ja Euroopan tavanomaisten aseiden rajoittamissopimus; katsoo, että tämän laajemman turvallisuusrakenteen ajankohtaisia kysymyksiä olisi käsiteltävä vuoropuhelussa sekä Venäjän että Yhdysvaltojen kanssa, ja pyytää neuvostoa suhtautumaan avoimesti ja rakentavasti mahdollisiin neuvotteluihin EU:n, Yhdysvaltojen, Venäjän ja EU:n ulkopuolisten Etyj:n jäsenvaltioiden välillä, jotta transatlanttinen turvallisuutta koskeva yhteisymmärrys voidaan uudistaa Helsingin päätösasiakirjan pohjalta;
31. suhtautuu myönteisesti Euroopan unionin yhtenäiseen toimintaan välittäjänä Venäjän ja Georgian välillä vastauksena Georgian sodan haasteeseen; painottaa, että Euroopan unionin nopea reaktio ja yhtenäisyys, joka johti tulitaukosopimuksen allekirjoittamiseen ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaisen valvontaoperaation nopeaan käynnistämiseen, on osoittanut sen kykenevän kriisinhallintaan ja yhteiseen toimintaan; kiittää EU:n puheenjohtajavaltiota tämän myönteisestä roolista yhteisen eurooppalaisen

lähestymistavan ylläpitäjänä;

32. on tyytyväinen neuvoston 2. joulukuuta 2008 tekemään päätökseen perustaa Euroopan unionin johtama riippumaton komitea tutkimaan Georgian selkkauksen syitä;
33. panee merkille Baltian maiden ilmaiset huolenaiheet ja huomioi, että Nato ja sen jäsenvaltiot ovat selkeästi vahvistaneet niiden Pohjois-Atlantin sopimuksen 5 artiklan nojalla antamien sitoumusten pätevyyden;
34. on tyytyväinen siihen, että Nato on päättänyt taas käyttää olemassa olevia tiedonvälityskanavia ja että Nato–Venäjä-neuvoston toiminta on määrä käynnistää uudelleen;
35. katsoo, että sekä EU:n että Naton olisi jatkettava Venäjän kanssa rehellistä ja realistista vuoropuhelua aiheista kuten alueellinen turvallisuus, energia, ohjuspuolustus, joukkotuhoukseiden leviämisen estäminen, asevoimien rajoittaminen ja avaruuspolitiikka;
36. huomauttaa, että Venäjä on geopoliittisen asemansa, sotilaallisen voimansa ja poliittisen painoarvonsa, energiavarojensa ja taloudellisen potentiaalinsa vuoksi strategisesti tärkeä Euroopalle;

Euroopan valmiuksien rakentaminen

37. korostaa, että Euroopan unionilla on oltava keinot politiikkansa täytäntöönpanemiseen ja että diplomaattisten valmiuksiensa vahvistamisen lisäksi se tarvitsee tästä syystä sekä siviili- että sotilaallisia valmiuksia Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamiseen ja velvollisuuksiensa täyttämiseen maailmassa;
38. muistuttaa, että Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan voimaantumisen jälkeen sen puitteissa on toteutettu 22 operaatiota, joista 16 on ollut siviilioperaatioita; korostaa Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan siviilipuolen merkitystä; on tässä yhteydessä tyytyväinen siviilialan suunnittelu- ja toteutusvoimavarojen perustamiseen Euroopan unionin neuvostossa; kehottaa jäsenvaltioita ponnistelemaan voimakkaammin pätevän henkilöstön tarjoamiseksi Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan siviilioperaatioihin; korostaa tässä yhteydessä siviilikriisinhallinnan yleistavoitteen 2010 merkitystä;
39. korostaa myös, että koska Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa pääpaino on sotilaallisessa ulottuvuudessa, edistys siviilivalmiuksien ja konfliktien ehkäisemisen alalla on aivan liian hidasta ja että niin neuvoston kuin komission on kiireellisesti ehdotettava tälle alalle uutta dynamiikkaa;
40. katsoo, että Euroopan unionin olisi jatkettava valmiuksiensa rakentamista siviili- ja sotilaallisen yleistavoitteen mukaisesti; katsoo, että olisi pyrittävä siihen, että 60 000 sotilaan joukko olisi pysyvästi Euroopan unionin käytettävissä; toistaa ehdotuksensa, että Eurocorps olisi kyseisten joukkojen ytimenä ja sitä voitaisiin vahvistaa tarvittaessa meri- ja ilmavoimien joukoilla; on tyytyväinen Saksan ja Ranskan sopimukseen saksalais-ranskalaisen prikaatin toiminnan jatkamisesta yhteisissä sijoituspaikoissa;

katsoo lisäksi, että Euroopan unionin olisi asetettava riittävä määrä poliisiupseereja, tuomareita ja syyttäjiä pysyvästi käyttöönsä; pitää hämmentävänä, että EU:n taisteluryhmien käsite ja erityissuunnitelmat mahdollisille operaatioille eivät tunnu johtavan näiden käyttöön EU:n ulkopuolisissa operaatioissa;

41. korostaa, että EU:n jäsenvaltiot käyttävät yhteensä yli 200 miljardia euroa vuodessa puolustukseen, mikä on yli puolet Yhdysvaltojen puolustusmenoista; on syvästi huolestunut kyseisten varojen käytön tehottomuudesta ja koordinoinnin puutteesta; kehottaa siksi tehostamaan ponnisteluja tarpeettomien päällekkäisyyksien poistamiseksi EU:n jäsenvaltioiden välillä etenkin erikoistumisella, olemassa olevien valmiuksien yhdistämisellä ja yhteiskäytöllä sekä uusien valmiuksien kehittämisellä yhteisesti; kiittää Euroopan puolustusvirastoa (EDA) sen tähän mennessä tekemästä erinomaisesta työstä ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita käyttämään täysimittaisesti hyväkseen puolustusviraston potentiaalia;
42. painottaa, että asevoimien operaatioita, rajavalvontaa, kriittisten infrastruktuurien suojelua ja katastrofien hallintaa koskevat voimavaratarpeet ovat teknisesti usein hyvin samanlaisia tai jopa samoja; korostaa, että tällä tavoin luodaan uusia mahdollisuuksia hyödyntää asevoimien ja turvallisuusjoukkojen välisiä synergiavaikutuksia ja parantaa niiden yhteentoimivuutta;
43. kehottaa painokkaasti Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita keskittämään ponnistuksensa yhteisiin valmiuksiin, joita voidaan käyttää sekä puolustus- että turvallisuustarkoituksiin; katsoo tässä yhteydessä, että satelliittiperustaisen tiedustelun, valvonta- ja varoituslaitteiden, miehittämättömien ilma-alusten, helikopterien ja televiestintävälineiden sekä ilma- ja merikuljetusten merkitys on ratkaiseva; pyytää yhteisten teknisten standardien käyttöönottoa televiestinnän suojaamiseksi ja keinona suojata ratkaisevan tärkeitä infrastruktuureja;
44. suhtautuu myönteisesti Euroopan puolustusviraston johtoryhmän 10. marraskuuta 2008 tekemään päätökseen perustaa Euroopan kuljetuslennosto ja panee merkille kahdentoista EU:n jäsenvaltion puolustusministerien tähän aloitteeseen osallistumisesta allekirjoittaman aiejulistuksen;
45. katsoo, että on välttämätöntä mahdollistaa Galileo- ja GMES-järjestelmien käyttö turvallisuus- ja puolustustarkoituksessa;
46. kannattaa kansallisten joukkojen yhteistyön dynaamista kehittämistä yhä tiiviimmäksi synkronoinniksi; ehdottaa, että tälle prosessille ja joukoille annetaan nimeksi SAFE (Synchronized Armed Forces Europe);
47. katsoo, että SAFEssa on riittävästi liikkumavaraa puolueettomille EU:n jäsenvaltioille, sotilasliittoon kuuluville jäsenvaltioille sekä niille jotka jo nyt tekevät tiivistä yhteistyötä ja niille jotka ovat vielä taka-alalla; ehdottaa SAFEn organisaatiolle osallistumista koskevaa lauseketta, joka perustuu vapaaehtoisen synkronoinnin vahvistamiseen;

48. kannattaa SAFEn puitteissa sotilaita koskevaa eurooppalaista perussääntöä, jolla säännellään koulutustasoa, sotilaallista doktriinia ja toimintavapautta operaation aikana, velvollisuuksiin ja oikeuksiin liittyviä asioista sekä varusteiden laatutasoa, sairaanhoitoa ja sosiaaliturvajärjestelyjä kuoleman, haavoittumisen ja palveluskyvyttömyyden tapauksessa;
49. kannattaa sitä, että SAFEssa noudatetaan sotilaallisten voimavarojen alalla Euroopan laajuisen työnjaon periaatetta;
50. kannattaa tiivistä Euroopan laajuista yhteistyötä koulutuksen, huollon ja logistiikan alalla turvallisuusmäärärahojen kustannustehokkaan käytön eräänä ratkaisevana edellytyksenä;

Uusien rakenteiden tarve

51. katsoo, että EU:n kykyä toimia itsenäisesti ulko- ja turvallisuuspolitiikassa olisi parannettava vahvistamalla määrätietoisesti sen analysointi-, suunnittelu-, johtamis- ja tiedusteluvaihtoehtoja; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti neuvoston päätökseen pyrkiä perustamaan integroitu strategisen suunnittelun siviili- ja sotilaallinen rakenne Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioille ja tehtäville;
52. suhtautuu samoin myönteisesti neuvoston päätökseen perustaa epävirallinen EU:n ja Naton välinen korkean tason työryhmä, jonka tehtäväksi tulee vahvistaa molempien organisaatioiden välistä yhteistyötä käytännön tasolla;
53. pyytää perustamaan riippumattoman ja pysyvän EU:n operationaalisen päämajan, jolla on valmiudet strategiseen suunnitteluun sekä Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioiden ja tehtävien suorittamiseen;
54. tukee ajatusta puolustusministerien neuvoston perustamisesta eri kansallisten puolustuspolitiikkojen keskinäisen johdonmukaisuuden parantamiseksi ja siten asianomaisten kansallisten tahojen osallistumisen vahvistamiseksi Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa; korostaa, että tavoitteena on oltava Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioiden täydellinen parlamentaarinen valvonta, johon myös Euroopan parlamentti osallistuu;
55. tukee voimakkaasti Euroopan puolustus- ja turvallisuusmarkkinoiden vahvistamista hyväksymällä julkisia hankintakilpailuja ja yhteisön sisäisiä siirtoja koskevia komission lainsäädäntöehdotuksia ja ehdottaa erityisesti huoltovarmuuteen ja tietoturvaluuteen liittyvien uusien aloitteiden tekemistä tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
56. suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä 8. joulukuuta 2008 vahvistetun neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP¹ hyväksymiseen, jolla aseiden vientiä koskevista käytännösäännöistä tehdään oikeudellisesti sitova väline; suhtautuu myönteisesti myös siihen, että EU:n jäsenvaltiot saavat edelleen määrätä vieläkin tiukempia yksittäisiä toimia;

¹ EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.

57. muistuttaa, että yhteiset asejärjestelmät edellyttävät vahvaa eurooppalaista puolustusteollisuutta, joka pystyy tyydyttämään Euroopan asevoimien nykyiset ja tulevat vaatimukset ja mahdollistavat Euroopan omavaraisuuden ja itsenäisyyden;
58. pyytää lisäämään yhteisön rahoitusta turvallisuustutkimukseen sekä komission ja Euroopan puolustusviraston välisten yhteisten tutkimusohjelmien tukemiseen;

Uuden ajattelutavan tarve

59. pitää erityisen tärkeänä Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian vahvistamista ja sen muuttamista pysyväksi rakenteeksi, jolla vahvistetaan entisestään erityisesti Euroopan turvallisuuskulttuurin kehittämistä poliittisen ja sotilaallisen eliitin parissa; kehottaa komissiota jatkamaan EU:n tasoisten siviilikriisinhallinnan alan koulutustoimien rahoitusta vuoden 2009 jälkeen;
60. pyytää tekemään uusia aloitteita, jotka koskisivat siviili- ja sotilasoperaatioissa käytettävän ja niissä yhdessä työskentelevän henkilöstön yhteistä koulutusta ja yhteisiä normeja, vuorovaikutuksen lisäämistä EU:n jäsenvaltioiden asevoimien ja siviilihenkilöstön välillä, kriisikoulutuksen koordinointia, Euroopan asevoimien välisiä vaihto-ohjelmia ja armeijoihin pääsyn mahdollistamista muiden EU:n jäsenvaltioiden kansalaisille;
61. tukee voimakkaasti menestyksekkäitä eurooppalaisia ohjelmia kuten Eurofighter-ohjelmaa, joka on viiden Euroopan valtion ilmavoimien selkäranka tulevana vuosikymmeninä; katsoo tästä syystä, että EU:n jäsenvaltioiden olisi rohkaistava ja tuettava vastaavia aloitteita;
 - o
 - o o
62. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille sekä Yhdistyneiden kansakuntien, Pohjois-Atlantin puolustusliiton, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön ja Euroopan neuvoston pääsihteereille.

VÄHEMMISTÖÖN JÄÄNYT MIELIPIIDE

työjärjestyksen 48 artiklan 3 kohdan mukaisesti esittäjä(t):
GUE/NGL-ryhmä

Mietinnössä ei vaadita rauhaa vaan siitä sen sijaan keskitytään EU:n militarisoinnin valmisteluun. Tuomitsemme sen, että mietinnössä kannatetaan

- sitä, että EU puolustaa etujaan kaikkialla maailmassa sotilaallisin keinoin esimerkiksi energiatoimitusten varmistamiseksi;
- tahallista yritystä murtaa poliittinen tabu puhua "Euroopan turvallisuusedusta";
- EU:n lisämilitarisointia esimerkiksi asettamalla 60 000 sotilaasta pysyvästi käyttöön;
- Euroopan puolustus- ja turvallisuusmarkkinoiden perustamista;
- turvallisuustutkimukseen tarkoitettun yhteisön rahoituksen lisäämistä;
- sekä siviili- että sotilaallisten keinojen ja voimavarojen käytön yhdistämistä;
- Galileo ja GMES -järjestelmien käyttöä turvallisuus- ja puolustustarkoituksessa;
- EU:n avaruuden voimavarojen suojelemista ja näin ollen avaruuden militarisointia;
- Venäjän arvostelemista sen reaktiosta Kaukasuksen sodassa mainitsematta, että Georgia aloitti sodan;
- Venäjän arvostelemista Etelä-Ossetian ja Ahbasian tunnustamisesta mainitsematta, että monet valtiot tunnustivat Kosovon, mikä on myös vastoin kansainvälistä oikeutta.

Vaadimme

- siviili-EU:ta;
- avaruuden jättämistä militarisoinnin ulkopuolelle;
- EU:n aseistariisuntaviraston perustamista;
- sotilasmenojen käyttämistä siviilitarkoituksiin.

Allekirjoittaneet:

Pflüger, Tobias
Meyer Pleite, Willy
Meijer, Erik
Flasarová, Věra
Triantaphylides, Kyriacos
Adamou, Adamos
Pedro Guerreiro

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	21.1.2009
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 57 -: 11 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Elmar Brok, Colm Burke, Marco Cappato, Philip Claeys, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Hubert Pirker, Bernd Posselt, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Røvsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Marek Siwiec, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Yiannakis Matsis, Erik Meijer, Nickolay Mladenov, Doris Pack, Athanasios Pafilis, Adrian Severin, Jean Spautz, Csaba Sándor Tabajdi, Karl von Wogau
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Călin Cătălin Chiriță, Věra Flasarová, Pierre Pribetich